

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gorcea Angela,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gorcea Angela
împotriva lui Leșan Ion privind încasarea dublei arvune,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2021 prin care s-a respins
apelul declarat de Gorcea Angela și s-a menținut hotărârea Judecătoria Soroca,
sediul Central din 12 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2019, Gorcea Angela a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Leșan Ion prin care a solicitat încasarea dublei arvune în mărime de
1000 euro și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3100 lei.

În motivare a invocat că, la 01 noiembrie 2018 Leșan Ion a întocmit o recipisă
prin care a confirmat că a primit de la Gorcea Angela suma de 500 euro drept arvună
pentru automobilul de marca Toyota Prius, n/î XXX XXX.

Suma totală urma a fi achitată până la 12 noiembrie 2018 în cazul îndeplinirii
obligațiilor asumate de către Leșan Ion.

Leșan Ion nu și-a onorat obligațiile asumate, pentru care a încasat arvuna în
mărime de 500 euro, iar reclamanta este îndreptățită de a considera că obligațiile
respective nu vor mai fi executate pe viitor.

În recipisă s-a stabilit termenul de achitare a plății până la data de 12 noiembrie
2018, însă pârâtul a dispărut și la apelurile telefonice nu a răspuns.

Astfel, reclamanta consideră că pârâtul, urmează să achite dublul arvunei în
mărime de 1000 euro.

Prin hotărârea Judecătoria Soroca, sediul Central din 12 februarie 2020 cererea
de chemare în judecată înaintată de Angela Gorcea împotriva lui Leșan Ion privind
încasarea dublei arvune, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, prin arvuna transmisă Gorcea
Angela s-a obligat să execute clauzele contractului de vânzare-cumpărare.

Faptul respectiv a fost confirmat și prin declarațiile martorilor care au confirmat că suma de 500 euro i-a fost transmisă lui Leșan Ion ca garant al cumpărării automobilul de marca Toyota Prius, n/î XXX XXX.

Instanța de fond a reținut că Gorcea Angela nu și-a executat obligațiile garantate prin transmiterea arvunei, deoarece a refuzat încheierea contractului de vânzare-cumpărare din motiv că nu a mai dorit să procure automobilul, respectiv vina îi aparține acesteia.

Astfel, parte vinovată va suporta consecințele negative, manifestate prin pierderea arvunei.

Nefiind de acord soluția instanței de fond, la 10 martie 2020 Gorcea Angela reprezentată de avocatul Rusu Victor a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 12 februarie 2020, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2021, s-a respins apelul declarat de Gorcea Angela și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 12 februarie 2020.

La 08 aprilie 2021, Gorcea Angela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Examinând cauza instanța de apel a ignorat încălcările de procedură admise de instanța de fond.

Instanța de apel nu s-a pronunțat nici asupra faptului nerespectării de către prima instanță a procedurii de mediere, prevăzută de art. 182¹ alin.(1) lit. g) din codul de procedură civilă.

A dat o apreciere eronată încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Central din 15 noiembrie 2019 de modificare a procedurii de examinarea a acțiunii, de la procedura în cazul cererilor cu valoarea redusă la examinarea cauzei în ordine generală.

La fel, instanța de apel a dat o apreciere eronată recipisei precum că aceasta confirmă încheierea contractului de vânzare-cumpărare.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei 12 ianuarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit avizului de recepție, recurentei Gorcea Angela decizia motivată a instanței de apel i-a fost comunicat la 15 februarie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 08 aprilie 2021, este în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 27 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat potrivit dovezii de la fila dosarului 130.

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gorcea Angela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gorcea Angela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari